

PS

ALLEHANDA OM VARJEHANDA

Avdelningen är inte sen att återkomma, denna gång med diverse noteringar av den typ som alltid är välkommen.

Själv har avdelningsföreståndarens ringa verksamhet under innevarande år på grund av lagändring kommit att omfattas av moms. Därvid har han så till den grad översvämmats av broschyrer och cirkulär att han vid det här laget faktiskt håller på att begripa hur det ska gå till.

En liten lapp på datorskärmen tjänar tills vidare som en påminnelse om vilken moms som är ingående och vilken som är utgående. Den får sitta där tills föreståndaren har lyckats inpränta sin egenkonstruerade minnesregel om att den ingående momsen är resultatet av hans ingående funderingar över hur fakturorna ska utformas medan utgående moms uppstår när han går ut och handlar.

För övrigt har föreståndaren nu kunnat återgå till att följa sin favoritläkarserie Cityakuten efter ett ovanligt långt höstuppehåll. Föreståndarens – och många andras – intresse för akutsjukvården må diskuteras, men än en gång bevisas nu att väl utformad dikt alltid överträffar en slabbig och sensationssökande verklighet. Det missvisande svenska namnet har ingen gjort något åt, men annars är det lika rörigt som förut på Chicago General och serien har därmed kunnat återta sin plats som tröstgivare närhelst föreståndaren kommer på idén att anse sig ha ett alltför stressigt arbete. Så illa kan det i varje fall aldrig bli.

Åtarseendets glädje fördunklas dock av att föreståndarens gamla videobandspelare (den som han aldrig har lyckats ställa in timern på) har drabbats av akut obstipation. Eländet bara vägrade en kväll att ge ifrån sig ett färdiginspelat sportevenemangsband och har därför fått tillbringa åtskilliga veckor på verkstad.

Där huserar för en kundkontakthavare som skulle ha en stor framtid inom sjukvården: Varje gång föreståndaren ringer lyckas denne vänlige person både framföra budskapet att ingen hunnit titta på maskinen och skapa ett bestående intryck av att företagets högsta ambition är att så ska ske redan nästa dag.

Avdelningen har som enda ambition att återkomma.

I natt jag drömde ...

Sista tiden har jag varit lite extra stressad av det skälet att min make fyller jämnt och jag gör mitt bästa för att planera en förhoppningsvis trevlig fest. Att vara heltidsarbetande sjukhusläkare med mycket mottagning har sedan årsskiftet dessutom blivit betydligt stressigare.

Under min kvart med varje patient bladdrar jag förtvivlat i jättelistan med alla tänkbara KÖKS C-åtgärder och far runt bland de nya diagnoskoderna. Och så ska min kombikod vara på receptet också, och diagnosen igen, och hur var det: skulle kanske mitt personnummer också vara med för säkerhets skull så att allt blir rejält registrerat?

Häromnatten drömde jag att makens fest pågick för fullt och jag stod i baren och delade ut drinkar, öl och vin – och allt registrerade jag ordentligt med KÖKS C-åtgärder. Jag minns speciellt

att jag kunde KÖKSA 10 öl i en ruta, det var ju fantastiskt! Annars får man ju inte KÖKSA mer än två likvärda C-åtgärder i en ruta har jag fått lära mig av vår egen KÖKS-general.

Nåväl sedan gick allt snett, i drömmen alltså: Jag klarade helt enkelt inte av att KÖKSA en konstig drink, jag visste ju inte vad den innehöll! Jag blev helt förtvivlad och sedan slutade drömmen gudskelov!

Nästa steg blir väl att gå till personalläkaren och begära sjukskrivning på grund av miljöskada! Eller kan man kanske få avgångsvederlag?

Elisabet Lidbrink
onkolog
Stockholm

En annan mekanisk bot

Bertil Nordströms lilla avhandling om »Mekanisk bot» (avdelningen nr 4/97) är tänkvärd och lärorik. Får väl tillfälle att praktiskt pröva metoden men det är alltid bra att kunna mycket. Allt händer flera gånger, men allt blir tyvärr inte beskrivet.

Det jag var med om en gång på 1940-talet var visserligen inte identiskt, och var väl lättare att lösa, men hade en viss likhet och krävde även det viss inspiration och klurighet!

Ca 10-årig pojke på akutmottagningen med båda händerna krampaktigt knutna i gylfhöjd om något som visade sig vara en gäddsax. Den ena käften satt fast i penis genom byxan. Den andra, lika taggiga käften kunde han hålla fri så länge han orkade – men skulle han släppa skulle saxen med alla sina krokar slå ihop och säkert ge mycket svårare skador! Att komma åt för närmare undersökning var omöjligt och likaså att försöka en narkos.

Problemet löstes enkelt med en stor krok som sattes fast på den fria saxkäften och placerades mot den andra. Sedan kunde maskinmästaren komma upp med en lämplig avbitartång och klippa fjädern. Därefter kunde det hela med en lätt narkos utan svårighet klaras upp och skadan blev förvånansvärt liten.

Något liknande fick jag aldrig se mera, vilket dock möjligen i någon mån påverkades av att jag gick över från kirurgi till gynekologi.

Bertil Staland
Falkenberg

En spännande lösning

Då jag i bilagan nr 3/97 läste intervju med Bertil Fredholm angående homeopatika, fästes min uppmärksamhet på referatet av en artikel av Jacques Benveniste et al, i vilken de redovisade att de hade använt IgE-lösningar spädda till 10^{120} . I artikeln var det detta ofantliga tal som fängslade mitt intresse. *Tio upphöjt till ethundratjugo!* Kan man i sin fantasi föreställa sig denna utomordentliga spädning? Låt oss försöka!

Vi börjar med en av de mindre volymer vi känner till: den hos en liten atom, t ex kol. Kolatomens radie är 0,77 Å, vilket (omräknat till SI-enheter) ger volymen $1,9 \cdot 10^{-30} \text{ m}^3$. Därefter tänker vi oss den största volym vi kan föreställa oss, nämligen volymen av det universum vi känner till. Universums horisont ligger $1,5 \cdot 10^{10}$ ljusår bort – och med detta enorma avstånd som radie beräknar vi det kända universums volym (SI-enheter igen) till $1,2 \cdot 10^{79} \text{ m}^3$. Om vi sedan tänker oss att vi fyller hela det kända universum med vatten, och i denna gigantiska vattenvolym släpper ned kolatomen, har vi åstadkommit en kol-lösning med spädningen $6,3 \cdot 10^{108}$.

Gör vi beräkningen med massa i stället för volym, blir spädningen $6,0 \cdot 10^{110}$.

Benvenistes IgE-lösning är ändå, hur vi än räknar, mer än en miljard gånger mer utspädd än vår kollösning. Var får de allt vatten ifrån?

Uffe Hylin